

920.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 22 grudnia 1925 r.

zmieniająca niektóre postanowienia ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. № 21 poz. 164).

Art. 1. Art. 116 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. № 21 poz. 164) nadaje się brzmienie następujące:

„Na czas od wejścia w życie ustawy o państwowej służbie cywilnej do dnia 31 grudnia 1926 r. zawieszają się postanowienia art. 33 tej ustawy (po-

wołanego również w art. 104) odnośnie do urzędników od XII do IV stopnia służbowego włącznie i funkcjonariuszów niższych, zarówno będących na służbie w chwili wejścia w życie ustawy o państwowej służbie cywilnej, jako też mianowanych w czasie do dnia 31 grudnia 1926 r.

Urzędnik i funkcjonariusz niższy nabywa pełnię praw, zastrzeżonych w art. 33, względnie w art. 104, dopiero wówczas, gdy otrzyma od władzy, która go mianowała, pismo, ustalające go w służbie państwowej, przyczem ustalenie to wymaga zgody Prezesa Rady Ministrów i Ministra Skarbu.

Ustalenie w służbie może władza uzależnić od spełnienia przez urzędnika, względnie funkcjonariusza niższego, pewnych warunków, jako to: odbycia służby próbnej, ukończenia specjalnych kursów, zdania egzaminów praktycznych i t. p., które określi rozporządzenie Rady Ministrów na wniosek interesowanej władzy naczelnej.

O ile urzędnik nie posiada poziomu wykształcenia, wymaganego w art. 11 ustawy o państwowej służbie cywilnej, ustalenie go w służbie państwowej może nastąpić dopiero po zwolnieniu go od tego wymogu w sposób, wskazany w ostatnim ustępie art. 11, względnie w ustępie pierwszym art. 115 tej ustawy.

Urzędnika, względnie funkcjonariusza niższego, który do dnia 31 grudnia 1926 r. nie zostanie ustalony, należy zwolnić ze służby państwowej, o ile z swą zgodą nie zostanie zatrzymany w służbie państwowej w charakterze funkcjonariusza prowizorycznego lub kontraktowego.

Urzędnikowi, względnie funkcjonariuszowi niższemu, którego zwalnia się ze służby państwowej, należy wymierzyć zaopatrzenie emerytalne wedle postanowień ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. z r. 1924 № 6 poz. 46).

Urzędnik, względnie funkcjonariusz niższy, który nie nabył prawa do zaopatrzenia emerytalnego, otrzymuje przy zwolnieniu odprawę w wysokości trzymiesięcznego, ostatnio pobieranego uposażenia. Prawo do tej odprawy nie przysługuje jednak urzędnikowi, względnie funkcjonariuszowi niższemu, o ile uprzedzono go o zamiarze zwolnienia w terminie trzymiesięcznym.

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Prezesowi Rady Ministrów i innym ministrom we właściwym każdemu z nich zakresie działania.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *Al. Skrzyński*